

Slovenské republice a zůstaly proto i exekučními tituly na území Protektorátu Čechy a Morava. — Povolití však exekuci na základě těchto exekučních titulů jsou výlučně příslušné soudy Protektorátu (č. 27.117/39).

Kdy podléhá podnájem nemovitosti dani z obratu?

Touto otázkou zabývá se výnos ministerstva financí ze dne 9. listopadu 1937, čj. 134.631/37-III/23, který připomíná Spořitelní Obzor 6—7/1939:

Je-li podnájemní nebo podpachtovní právo zapsáno do pozemkových knih, což je možno ovšem jen tehdy, je-li knihovně zapsáno i právo nájemce nebo pachtýře, nepodléhá úplata na jeho poskytnutí dani z obratu ve smyslu § 2, č. 2, věty třetí zák. o dani z obratu.

Není-li podpachtovní nebo podnájemní právo knihovně zapsáno, podléhá úplata za jeho poskytnutí dani z obratu (arg. a contr.). Výnos poukazuje, berní správy, aby až do rozhodnutí této otázky nejvyšším správním soudem zdaňovaly »význačnější případy« takové dani z obratu.

Podnájem zařízených místností je výkonem, zdanitelným podle § 3 zák. o dani z obratu, takže zpravidla nespadá do hořejších úvah.

Soudní poplatky u německých soudů v Protektorátě.

Od 1. srpna 1939 platí v občanských věcech soudních, o kterých bude pořad práva zahájen u německých soudů v Protektorátu po 31. červenci 1939, poplatkové předpisy, publikované dne 17. července 1939 v č. 127 říšského zákoníku, vydávaného v Berlíně. Co do výše odkazu na str. 175 tohoto ročníku Právní praxe (Soudní poplatky v Sudet-

ském území) a pro informaci citujeme ze zprávy Lidových novin 357/1939:

V občanských věcech právních vybírají německé soudy v Protektorátě podle tohoto nařízení poplatky a jiné náklady řízení podle předpisů, platných pro soudy Protektorátu, pokud není výslovně jinak stanoveno. Poplatkové sazby v korunách se počítají podle obvyklého poměru 10 K rovná se jedné marce a zaokrouhlují se vždy na celých 10 pfeniků (to jest na jednu celou korunu). Pokud poplatkový soudní sazebník předpisuje zaplacení poplatků podle obecné poplatkové sazby, nebudou německé soudy tohoto ustanovení užívat, nýbrž zašlou příslušnému finančnímu úřadu Protektorátu opis listiny nebo rozhodnutí, z něhož se poplatek má zapravít.

Zvláštní ustanovení se dávají pro některé případy, pro něž ovšem neplatí poplatkové předpisy Protektorátu. Je to soudní ověření podpisů, za něž se platí 0.50 marek. Ověřuje-li se zároveň několik podpisů na jedné listině, platí se za ověření druhého a dalších podpisů po 0.30 marek. To platí i pro ověření úředních podpisů ve styku zahraničním (při tak zvané superlegalisaci), ale poplatek se tam vybírá jen jednou, i když je třeba víc ověření. Za soudní ověření opisu nějaké listiny (t. zv. vidimace) se bude platit 0.50 marek za arch. Za soudní opisy, jež se někomu vydají na jeho žádost, se zaplatí poplatek za napsání. Tento poplatek činí za stránku, která má 28 řádek průměrně po 15 slabikách, 0.25 marek, i když opisy byly pořízeny mechanicky.

Od placení poplatků jsou osvobozeni Říše a země, nacionálně socialistická německá strana dělnická se svými součástmi, jakož i veřejné ústavy a pokladny spravované podle rozpočtových plánů Říše a zemí na účet Říše nebo některé země. Poplatková osvobození, jež poskytuje právo platit v Protektorátě Čechy a Morava, budou až na další zachovávat i německé soudy. Lze však ustanovit i výjimky úřední cestou.

Nařízení má ještě další podrobná ustanovení o soudních poplatcích, které se vybírají u německých soudů podle obdobných zásad, až na to, že předpisy, podle nichž soudní poplatková novela předpisuje účast finančních úřadů, neplatí pro soudy německé. Místo kolků nastupují soudní známky (Gerichtskostenmarken). V trestných věcech se budou řídit soudní poplatky a útraty podle předpisu zákona o soudních útratách (Gerichtskostengesetz). V řízení o soukromých žalobách se však budou vybírat poplatky podle tohoto zákona jen v poloviční výši.